

Sygnatura akt VI Ka 138/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 marca 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Artura Buli Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2018 r.

sprawy **K. S. (1)** ur. (...) w P.

syna N. i B.

oskarżonego z art. 180a kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 22 listopada 2017 r. sygnatura akt VI K 826/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na mocy art. 42 § 1 a pkt 1 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;
2. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od poniesienia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 138/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt VI K 826/17 Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach

1. uznał oskarżonego K. S. (1) za winnego tego, że w dniu 9 sierpnia 2017 roku w P. na ulicy (...), kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rejestracyjnym (...), nie stosując się do obowiązującej decyzji Prezydenta Miasta P. sygn. akt (...) z dnia 24 sierpnia 2016 roku, o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie kategorii B, C, BE, CE prawa jazdy, to jest czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 180a k.k. i za to na mocy art. 180a k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w rozmiarze 100 stawek dziennych, ustalając na mocy art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych;
2. zasądził na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 złotych tytułem opłaty i obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 70 złotych.

Apelację od wyrok wywiódł prokurator, który zaskarżając orzeczenie na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze i środkach karnych zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego a to art. 42 § 1a pkt 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie i brak orzeczenia obligatoryjnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przypadku skazania za przestępstwo z art. 180a k.k.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego K. S. (2) obligatoryjnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku określonego w art. 42 § 1 a pkt 1 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna z przyczyn oczywistych, które sąd I instancji dostrzegł dopiero na etapie formułowania pisemnych motywów zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 42 § 1 a pkt 1 k.k. obowiązującym od dnia 1 czerwca 2017 roku wprowadzonym ustawą z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 966) sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo określone w art. 178b k.k. lub art. 180a k.k. Nie może więc budzić jakichkolwiek wątpliwości obowiązek zastosowania dyspozycji wskazanego przepisu do przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 180a k.k. popełnionego w dniu 9 sierpnia 2017 roku. Z tego też powodu niezbędna okazała się korekta zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego postulowanego przez oskarżyciela publicznego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Ustalając minimalny przy uwzględnieniu treści art. 43 § 1 k.k. wymiar okresu zakazu prowadzenie pojazdów mechanicznych, sąd odwoławczy zgodnie z art. 56 k.k. kierował się przesłankami określonymi w art. 53 k.k. Mając więc na uwadze konieczność odzwierciedlenia w wymiarze środka karnego stopnia winy oskarżonego, stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu przestępstwa, jak też kierując się potrzebami związanymi z zapobiegawczym oddziaływaniem środka karnego na osobę sprawcy przestępstwa oraz kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, sąd odwoławczy uznał, że wymierzenie środka karnego w minimalnym rozmiarze pozwoli na realizację wskazanych celów orzeczonego środka karnego.

Nie znajdując innych uchybień dających podstawę do korekty wyroku poza granicami zaskarżenia i podniesionego w apelacji zarzutu, to jest uchybień, o których mowa art. 435 k.p.k. , art. 439 § 1 k.p.k. , art. 440 k.p.k. czy też art. 455 k.p.k. sąd odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy w pozostałym zakresie.

Kierując się względami słuszności i tym, że działania oskarżonego w żadnym stopniu nie przyczyniły się do potrzeby przeprowadzenia postępowania odwoławczego zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem drugiej instancji i wydatkami tego postępowania obciążył Skarb Państwa.